

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ—6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2021

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
4.00—6.00 μμ,
Δευτέρα—Παρασκευή
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραϊμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 16: 19-31
7.00- 9.30πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία
10.00- 11.30πμ Θ. Λειτουργία

ΔΕΥΤΕΡΑ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Αγ. Αναργύρων
Κοσμά και Δαμιανού,
Όσιος Δαβίδ, έν Έυβοία

7.30πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τά Παιδιά σας στό κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό
καί τήν πίστι μας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Έυαγγελικά Αναγνώσματα—

Έπιστολή — Γαλ. 1: 11-19
Έυαγγέλιο— Λουκ.8: 41-56

Πολύ μας αγαπάει ο Κύριος
αυτό το έμαθα από το Άγιο Πνέυμα,
που μου έδωσε Εκείνος κατά το μέγα Του έλεος.
Γέρασα και έτοιμάζομαι για το θάνατο
και γράφω την αλήθεια
από αγάπη για τους ανθρώπους.
Το Άγιο Πνέυμα,
που μου έδωσε ο Κύριος.
θέλει να σωθούν όλοι,
να γνωρίσουν όλοι το Θεό.

Όσιος Σιλουανός ο Άθωνίτης

Αγ. Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού

Οι Άγιοι Κοσμάς και Δαμιανός κατάγονταν από την Ασία. Οι γονείς τους ήταν άριστο πρότυπο χριστιανών συζύγων.

Όταν η μητέρα τους Θεοδότη (2 Ιανουαρίου) έμεινε χήρα, αφιέρωσε κάθε προσπάθεια της στη χριστιανική ανατροφή των δυο παιδιών της, Κοσμά και Δαμιανού. Τους δύο αδελφούς διέκρινε μεγάλη ευφυΐα και επιμέλεια, γι' αυτό και σπούδασαν πολλές επιστήμες. Ιδιαίτερα όμως, επιδόθηκαν στην ιατρική επιστήμη, την οποία εξασκούσαν σαν διακονία φιλανθρωπίας προς τον πλησίον. Θεράπευαν τις ασθένειες των ανθρώπων, και ιδιαίτερα των φτωχών, χωρίς να παίρνουν χρήματα, γι' αυτό και ονομάστηκαν Ανάργυροι. Πολλοί ασθενείς που θεραπεύθηκαν ήθελαν να τους ευχαριστήσουν. Αλλά αυτοί, δε δέχονταν τις ευχαριστίες και απαντούσαν με τον ορθό λόγο της Αγίας Γραφής: «Ή εύλογία και ή δόξα και ή σοφία και ή εύχαριστία και ή τιμή και ή δύναμις και ή ισχύς τώ Θεώ ήμών εις τούς αιώνας τών αιώνων» (Αποκάλυψη Ιωάννου, ζ' 12). Δηλαδή, όλος ο ύμνος και η δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμη και η ισχύς, ανήκει στο Θεό μας, στους αιώνες των αιώνων.

Έτσι ταπεινά αφού διακόνησαν σε όλη τους τη ζωή τον πλησίον, πέθαναν ειρηνικά και ετάφησαν στην τοποθεσία Φερεμά.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 16: 19-31

Ἐλεύθερος ἀπὸ χρέη ἢ πιεστικές ἀνάγκες ἦταν ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς. Ἀπερίσπαστος ἀπὸ ὅποιεσδήποτε ὑποχρεώσεις. Γι' αὐτό εἶχε κάθε ἀνεση νά ἀσχολεῖται μέ τὰ πολυτελῆ ἐνδύματα καί τίς καθημερινές λαμπρές διασκεδάσεις του. Ἦρθε, ὅμως, κάποτε ἡ στιγμή πού ἀπροσδόκητα βρέθηκε μπροστά σέ μεγάλους ἀνεξόφλητους λογαριασμούς, πού τόν βάραιναν καί τοῦ στοίχιζαν τήν αἰωνιότητα. Γιατί ὁ πλοῦτος δέν εἶναι, ὅπως παρουσιάζεται μέ τήν πρώτη ματιά, ὑπόθεση τρυφῆς καί ἀμεριμνησίας, ἀλλά εὐθύνης καί ὑποχρεώσεων. Ποιές εἶναι, λοιπόν, οἱ ὑποχρεώσεις τῶν πλουσίων; Αὐτό τό θέμα θά μᾶς ἀπασχολήσει σήμερα.

Ἡ ἀφθονία τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν αὐτή καθαυτή δέν εἶναι κατ' ἀρχήν κάτι κακό. Ἀποτελεῖ ἐκδήλωση εὐνοίας τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τροφοδοτεῖ μέ τίς εὐλογίες του τήν οἰκουμένη καί πλουσιοπάροχα εὐεργετεῖ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Παρόλ' αὐτά ἡ πληθώρα τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεῖ πειρασμό καί δοκιμασία γιά τόν πλούσιο. Ἡ δύναμη καί ἡ ποικίλη εὐχέρεια πού παρέχουν στόν κάτοχό τους ἀνεπαισθήτα προξενοῦν ἡδύτητα, ἐπανάπαυση καί στή συνέχεια παθολογική ἀγάπη γι' αὐτά, πλεονεξία, μέθη, ἔξαψη, μανία. Καί μέσα στήν τύφλωση τοῦ πάθους τό συνηθέστερο κακό πού ἐπακολουθεῖ εἶναι ἡ ἀδικία. Ὁρμητικός καί ἀδίστακτος ὁ πλεονέκτης πλούσιος δέν λογαριάζει καί συχνά οὔτε κἂν ἀντιλαμβάνεται τό δίκαιο τῶν συνανθρώπων του. Ἀδικεῖ ὑπαλλήλους του, ἀδικεῖ πελάτες του, ἀδικεῖ τό κράτος, ἀδικεῖ τοὺς ἴδιους του τοὺς συγγενεῖς συχνά. Ἀρκεῖ νά διατηρήσει καί νά αὐξήσῃ τόν πλοῦτο του. Ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἡ ἀδικία τόσο συχνά συνδυάζεται μέ τόν πλοῦτο, γι' αὐτό καί ὁ Κύριος τόν ὀνομάζει «μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας» (Λουκ. 16: 9).

Ἀλλά ἄνθρωποι μέ φόβο Θεοῦ δέν εἶναι ποτέ δυνατό νά ἀνεχθοῦν τήν ἀδικία. Ἀντιλαμβάνονται ὅτι μέ τέτοιους τρόπους «θησαυρίζουν» ὄχι ἀγαθά, ἀλλά κατάρρα καί «πῦρ ἐν ἐσχάταις ἡμέραις» (Ἰακ. 5: 3). Γνωρίζουν ὅτι «ἀδικοί... πλεονέκται καί ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι» (Α' Κορ. 5: 9 - 10). Καί γι' αὐτό μέ ἐπιστάμενη προσοχή, ἐπιμελῆ ἀγρυπνία καί ἄκρα εὐαισθησία ἐνεργοῦν, ὥστε νά μποροῦν νά αἰσθάνονται τήν περιουσία τους πραγματικά ὡς δῶρο καί ἀποτέλεσμα τῆς δικῆς του εὐλογίας καί εὐδοκίας. Ὄταν ἡ ἀποφυγή τῆς ἀδικίας παγιωθεῖ, τότε ἀνοίγεται ὁ δρόμος, γιά νά προχωρήσουν καί στήν ἐπόμενη, τήν ἀνώτερη βαθμίδα, νά ἐκπληρώσουν καί τήν ἄλλη σπουδαία ὑποχρέωσή τους.

Ὁ θεόπνευστος ἀπόστολος Παῦλος ρητά ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς πλούσιους «εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς» (Α' Τιμ. 6: 18). Τοποθετώντας τόν πλοῦτο μέσα στό πλαίσιο τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, θεωρεῖ αὐτονόητο νά τόν μεταδίδουν μέ ἀπλοχεριά, νά ἔχουν τήν πραγματική κοινωνικότητα. Ἐμπνέει τήν συναίσθηση ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε ἀδελφοί καί ὑπενθυμίζει τό χρέος τῶν πλουσιότερων νά μοιράζονται τὰ ἀγαθά πού ἔχουν στή διάθεσή τους μέ τοὺς φτωχοτέρους.

«Ὁ ἀγαπῶν τόν πλησίον ἑαυτὸν ἀγαπᾷ» διευκρινίζει ὁ Μέγας Βασίλειος. Δέν ἀνέχεται νά ἀπολαμβάνει «οὐδέν περισσότερον τοῦ πλησίον». Αἰσθάνεται ὅτι εἶναι ἀπλῶς διαχειριστής τῶν ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ καί γι' αὐτό φροντίζει νά δίνει ἀνεση καί χαρά στοὺς γύρω του ἀνθρώπους. Ἐάν οἱ ἐργασίες του εὐοδώνονται καί τὰ κέρδη αὐξάνονται, αὐξάνει καί τῶν ὑπαλλήλων του τίς ἀπολαβές. Συμπαρίσταται, ὑποστηρίζει καί προωθεῖ ποικίλα κοινωνικὰ ἔργα. Γενναιόδωρα πάντως διαχειρίζεται ὅσα πλουσιοπάροχα τοῦ δωρίζει καί τοῦ ἐμπιστεύεται ὁ Θεός.

Τό παράδειγμα τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν τοῦ εὐσεβοῦς Ἰθνηοῦ μας εἶναι στήν προκειμένη περίπτωση πολὺ ἐκφραστικό. Ἐνῶ διέθεταν μεγάλα κεφάλαια, ἐνῶ ἐξασφάλιζαν εὐπορία γιά τοὺς ὑπαλλήλους τους, οἱ ἴδιοι ζοῦσαν πολὺ μετρημένα, λιτά καί στερημένα, θεωρώντας καθαυτὸ πλοῦτο τους τήν «ἀπλότητα», δηλαδή τήν ἀπλοχεριά τῶν ἀγνῶν χριστιανῶν τῶν ἀποστολικῶν χρόνων (Β' Κορ. 9: 2).

Αὐτή ἡ μεταδοτικότητα μέσα στόν χριστιανισμό δέν κατατάσσεται στίς προαιρετικές χειρονομίες, οὔτε ἀξιολογεῖται ὡς κατόρθωμα πού νομιμοποιεῖ τόν κομπασμό. Εἶναι καθήκον ἐπιβεβλημένο καί ὑποχρέωση, πού δεσμεύει κάθε συνειδητὸ χριστιανό καί πού ἡ παραθεώρηση καί περιφρόνησή της συνεπάγεται, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τήν παραβολή, τήν αἰώνια κόλαση.

Τό σκηνικό τῆς μέλλουσας ζωῆς στήν παραβολή δέν μᾶς παρουσιάζει μόνο τόν ἀσυνεπῆ στήν ἀποστολή του πλούσιο πού τιμωρήθηκε. Προβάλλει καί κάποιον ἄλλον πλούσιο, ὁ ὁποῖος ἀνταποκρίθηκε πλήρως στίς ὑποχρεώσεις του καί γι' αὐτό δεσπόζει στόν Παράδεισο. Εἶναι ὁ Ἀβραάμ. Στά ἴχνη αὐτοῦ βᾶδισαν καί οἱ δύο ἀφιλοχρήματοι θαυματουργοὶ ἅγιοι ἱατροί, τῶν ὁποίων τήν ἱερὴ μνήμη γιορτάζει ἄυριο ἡ Ἐκκλησία μας, οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι.

Ὅλα αὐτά μᾶς πείθουν ὅτι τὰ καθήκοντα τῶν πλουσίων πού ἀναφέρθηκαν εἶναι κατορθωτά. Μέ ἐφόδια τήν πίστη καί τήν ἀγάπη μπορούμε ὅλοι μας, στό μέτρο τῶν ἀγαθῶν πού διαθέτουμε, νά ἀνταποκριθοῦμε σέ αὐτά κι ἔτσι νά ἀξιωθοῦμε τῶν οὐράνιων καί αἰώνιων ἀγαθῶν τοῦ Παραδείσου.